

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 3C/108/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6213207975
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Kamenská
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2015:6213207975.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd vo Veľkom Krtíši samosudkyňou JUDr. Martou Kamenskou v právnej veci navrhovateľa GENERAL FACTORING, a. s., so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava, IČO: 35838825, zastúpeného HMG & PARTNERS, s. r. o., so sídlom Štefanovičova 12, 811 04 Bratislava, IČO: 35885459, proti odporkyňi Z. C., H.. XX. XX. XXXX, R. C. Š. XX/X, XXX XXX H., t. č. neznámeho pobytu, zastúpenej G. S., tajomníčkou informačného centra Okresného súdu Zvolen ako opatrovníčkou, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, so sídlom J. Bánika 2009/2, 960 01 Zvolen, IČO: 42305675, zastúpeného JUDr. Petrom Dolným, advokátom, so sídlom Matice Slovenskej 8, 971 01 Prievidza, o zaplatenie sumy 374,71 Eur istiny s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 27,58 Eur istiny, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 11. 09. 2010 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh navrhovateľa z a m i e t a.

Odporkyňi sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania vo výške 73,22 Eur, na účet JUDr. Petra Dolného, advokáta, vedený vo U. C., B.. K.. S. T. C., Č.. Ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, N.: XXXXXXXXXXX, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Podaným návrhom sa navrhovateľ domáhal, aby súd uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť mu sumu 2.088,89 Eur istiny, riadny úrok vo výške 17,30 % ročne zo sumy 1.702,66 Eur istiny od 22. 12. 2010 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.702,66 Eur istiny od 22. 12. 2010 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania, všetko z titulu zmluvy o úvere. V návrhu uviedol, že predmetnú pohľadávku nadobudol od veriteľa Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok z 21. 12. 2010. Postúpenie pohľadávky bolo odporkyňi oznámené podľa § 526 Obč. zákonníka podaním z 28. 12. 2010. Tvrdil, že jeho právny predchodca a odporkyňa uzatvorili dňa 13. 09. 2005 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca poskytol odporkyňi úver vo výške 1.029,01 Eur pri úrokovej sadzbe 17,30 % ročne. Odporkyňa sa zaviazala poskytnutý úver splácať mesačnou splátkou vždy k 10. dňu v mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na termín 10. 10. 2005 a konečná splatnosť úveru na termín 10. 09. 2010. Odporkyňa svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy o úvere neplnila a poskytnutý úver nesplatila ani do dňa dohodnutej konečnej splatnosti, t. j. do 10. 09. 2010. Po postúpení pohľadávky mu odporkyňa nič nezaplatila. Podľa vyčíslenia pohľadávky právnym predchodcom k 21. 12. 2010 bol celkový zostatok vo výške 2.088,89 Eur, pozostávajúci z istiny 1.702,66 Eur, riadneho úroku v zmysle zmluvy 83,45 Eur, úrokov z omeškania 302,78 Eur. Podaním z 09. 09. 2014 navrhovateľ zobrať návrh

na začatie konania čiastočne späť a požiadal súd o pripustenie zmeny návrhu s tým, že si uplatňuje len splátky úveru, ktoré sú nepremičané v zmysle Obchodného zákonníka vo výške 358,54 Eur a úrok z omeškania vo výške 9 % ročne z jednotlivých nepremičaných splátok vo výške 16,17 Eur. Tvrdil, že záväzkový vzťah zo zmluvy o úvere je absolútny obchod, preto sa vzťahy zo zmluvy spravujú ustanoveniami Obchodného zákonníka, vrátane premlčania. Z uvedeného dôvodu si uplatňuje nárok na zaplatenie 13 mesačných splátok od 10. 09. 2009 do 10. 09. 2010 z dôvodu, že návrh na začatie konania podal na súd dňa 09. 09. 2013. Preto súd uznesením z 25. 03. 2015 č. k. 3C/108/2014-169 konanie v časti o zaplatenie sumy vo výške 1.714,18 Eur istiny zastavil a pripustil zmenu návrhu na znenie, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi do 3 dní od právoplatnosti rozsudku sumu 374,71 Eur, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 358,54 Eur od 11. 09. 2010 do zaplatenia, trovy konania a trovy právneho zastúpenia. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť vo výroku o pripustení zmeny návrhu dňa 13. 04. 2015 a vo výroku o čiastočnom zastavení konania dňa 28. 04. 2015.

Vzhľadom na to, že miesto pobytu odporkyne nie je známe, a súdu sa ho nepodarilo vypátrať ani vykonaným šetrením, preto súd uznesením z 16. 05. 2014 č. k. 3C/108/2014-62, ustanovil odporkyni opatrovníčku, s ktorou pokračuje v konaní. Podanú žalobu súd doručil opatrovníčke odporkyne dňa 17. 07. 2014, ktorú uznesením z 04. 07. 2014 vyzval, aby sa k veci písomne do 15 dní vyjadrila a zároveň aby predložila alebo označila dôkazy a skutočnosti na preukázanie svojich tvrdení a to najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Opatrovníčka odporkyne sa k veci nevyjadrila, na výzvu súdu vôbec nereagovala.

Do konania vstúpil dňa 07. 07. 2014 vedľajší účastník na strane odporkyne HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, J. Bánika 2009/2, 960 01 Zvolen, IČO: 42305675. Navrhovateľ dňa 10. 09. 2014 doručil súdu námietku neprípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania, preto súd uznesením z 08. 01.2015 č. k. 3C/108/2014-158 pripustil vstup vedľajšieho účastníka na strane odporkyne. Na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 13. 08. 2015 č. k. 17Co/513/2015-176, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 04. 09. 2015, uznesenie okresného súdu zmenil tak, že návrh navrhovateľa na vyslovenie neprípustnosti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne zamietol. Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k žalobe z 19. 09. 2015 uviedol, že v predmetnej veci ide o spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka ako aj zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, platného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Na všetky právne vzťahy, bez ohľadu na typ štandardnej formulárovej zmluvy a aj vo vzťahu k úverom ako tzv. absolútnym obchodnoprávnym vzťahom, sa prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka. Vzniesol námietku premlčania nároku navrhovateľa, okrem poslednej splátky splatnej dňa 11. 09. 2013 vo výške 27,58 Eur z dôvodu, že navrhovateľ podal návrh na súd dňa 11. 09. 2013 a ostatné splátky, splatné do 10. 08. 2013 sú premlčané v trojročnej lehote podľa § 101 Obč. zákonníka, ktoré navrhol zamietnuť a priznať mu trovy konania.

Vzhľadom na to, že hodnota pohľadávky bez príslušenstva v čase začatia konania neprevyšuje 1.000 Eur, podľa ust. § 200ea ods. 1 O. s. p. predmetná právna vec je drobným sporom. Preto súd podľa ust. § 115a ods. 2 O. s. p. nenariadil vo veci pojednávanie a podľa ust. § 156 ods. 3 O. s. p. oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu. Účastníci, ani právny zástupca žalobcu sa na verejné vyhlásenie rozsudku neustanovili, preto súd podľa ust. § 156 ods. 1 O. s. p. vyhlásil vo veci rozsudok.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so Zmluvou o splátkovom úvere z 13. 09. 2005 č. XXXXXXXXXXXX, Oznámením o postúpení pohľadávky podľa § 526 Občianskeho zákonníka z 28. 12. 2010, obálkou č.l. 15, Zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE z 21. 12. 2010, vzorom Príloh č. 2, 3 k zmluve o postúpení pohľadávok z 21. 12. 2010, potvrdením zmluvných strán, Prílohou č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok z 21. 12. 2010 - aktíva, podaním navrhovateľa z 09. 09. 2014, rozhodnutiami súdov SR č.l. 87-152 a č.l. 165-166, vyjadrením vedľajšieho účastníka z 19. 09. 2015.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že dňa 13. 09. 2005 uzavrela Slovenská sporiteľňa, a. s., Suché Mýto 4, 816 07 Bratislava, IČO: 00151653 ako veriteľ s odporkyňou ako dlžníčkou Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Na základe tejto zmluvy poskytla Slovenská sporiteľňa, a. s. odporkyni úver vo výške 31.000,- Sk (1.029,01 Eur), ktorý sa odporkyňa zaviazala splatiť v mesačných splátkach vo výške 831,- Sk (27,58 Eur), vždy k 10. dňu v mesiaci, pričom splatnosť prvej splátky bola určená na deň 10. 10. 2005 a konečná splatnosť úveru dňa 10. 09. 2010. Zo zmluvy

vyplýva, že sa jedná o druh úveru MINIúver do 10 minút, úroková sadzba úveru bola dohodnutá vo výške 17,30 % ročne. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE z 21. 12. 2010 Slovenská sporiteľňa, a. s. ako postupca postúpil navrhovateľovi ako postupníkovi pohľadávku voči odporkyni vo výške 2.088,89 Eur, ktorá pozostáva z istiny vo výške 1.702,66 Eur, úrokov celkom vo výške 386,23 Eur z toho riadne úroky 83,45 Eur a úroky z omeškania 302,78 Eur. Oznámením o postúpení pohľadávky podľa § 526 Občianskeho zákonníka z 28. 12. 2010 právny predchodca navrhovateľa oznámil odporkyni postúpenie pohľadávky navrhovateľovi. Predmetom konania je podľa špecifikácie navrhovateľa pohľadávka odporkyne vo výške 374,71 Eur za 13 mesačných splátok po 27,58 Eur za obdobie od 10. 09. 2009 do 10. 09. 2010, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 358,54 Eur od 11. 09. 2010 do zaplatenia a náhrada trov konania.

Podľa ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom do 31. 12. 2007, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 2 písm. a/, b/ Zákona č. 258/2001 Z. z., o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme a zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1, 2 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere), veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci a spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa ustanovenia § 100 ods.1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa ustanovenia § 5b Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 01. 05. 2014, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z citovaných ustanovení zákona. Je nesporné, že v článku V. ods. 4 Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 13. 09. 2005 si zmluvné strany dohodli, že vzájomné právne vzťahy účastníkov zmluvy sa budú riadiť podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka. Navrhovateľ tiež v podanom návrhu na začatie konania tvrdil, že je potrebné právny vzťah účastníkov posudzovať podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Súd mal však preukázať, že v čase uzavretia úverovej zmluvy už obsahoval Občiansky zákonník úpravu spotrebiteľských zmlúv, vyplývajúcu zo smernice Rady č. 93/13/EHS z 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá sa premietla aj do právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, predovšetkým zákon č. 634/1992 Zb. o

ochrane spotrebiteľa a zákon č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch. Súd bol toho názoru, že v danej veci nie je možné aplikovať Obchodný zákonník, pretože všetky režimy a opatrenia určené na ochranu spotrebiteľov, platia bez ohľadu na typ štandardnej formulárovej zmluvy, a teda platia aj vo vzťahu k úverom ako tzv. absolútnym obchodnoprávnym vzťahom. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je totiž to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Právny predchodca navrhovateľa má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a pri uvedenej činnosti je povinný postupovať s odbornou starostlivosťou. Právny predchodca navrhovateľa teda ako dodávateľ v danom prípade pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a odporkyňa v predmetnom spore vystupuje ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Posudzovaný právny vzťah účastníkov konania je teda od svojho vzniku právnym vzťahom spotrebiteľským. Právny predchodca navrhovateľa bol od uzavretia zmluvy dňa 13. 09. 2005 v postavení dodávateľa a odporkyňa v postavení spotrebiteľa. Spotrebiteľská zmluva, teda zmluva medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi spadá pod ochranu § 54 ods. 1 Obč. zákonníka. Vzhľadom na to, že súd úverový vzťah účastníkov posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa ustanovení § 52 a nasl. Obč. zákonníka, ako aj podľa príslušných ustanovení zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, preto skúmal, či je nárok navrhovateľa dôvodný a zákonný. Súd mal nesporne preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o úvere, ktorá má charakter spotrebiteľského úveru. Z predmetnej zmluvy navrhovateľ plnil a poskytol odporkyňi úver a odporkyňa úver čerpala, avšak si svoje povinnosti z uzavretej zmluvy neplnila riadne a neplatila splátky úveru riadne a včas.

Vedľajší účastník na strane odporkyne vzniesol námietku premlčania časti nároku navrhovateľa, a to na splátky úveru, ktorých splatnosť nastala tri roky pred podaním návrhu navrhovateľa na súd. So zreteľom aj na to, že dňa 01. 05. 2014 nadobudol účinnosť zákon č. 102/2014 Z.z., ktorý doplnil do zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa ustanovenie § 5b, v zmysle ktorého je súd povinný prihliadnúť na premlčanie ex offa aj bez toho, aby sa odporkyňa premlčania dovoľávala v zmysle Občianskeho zákonníka, keďže ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa, je špeciálnym ustanovením k ustanoveniu § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka a je nutné aplikovať ho prednostne v prípade nároku, uplatneného zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorým je aj nárok uplatnený v tomto konaní. Preto súd skúmal, či je nárok navrhovateľa premlčaným nárokom so zreteľom na to že premlčanie je kvalifikované uplynutie času, ustanoveného v zákone na vykonanie práva bez toho, že by právo bolo vykonané a jeho uplynutie, pokiaľ súd naň zo zákona, v zmysle ustanovenia § 5b Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa prihliadne, má za následok zánik nároku patriaceho k obsahu práva, t.j. zánik jeho súdnej vymáhateľnosti. Navrhovateľ sa podaným návrhom po čiastočnom zastavení konania a po pripustení zmeny návrhu (č.l. 169) domáhal zaplatenia sumy vo výške 374,71 Eur istiny za 13 mesačných splátok po 27,58 Eur za obdobie od 10. 09. 2009 do 10. 09. 2010, úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 358,54 Eur od 11. 09. 2010 do zaplatenia a náhrady trov konania. Z ustanovenia § 101 Obč. zákonníka vyplýva, že všeobecná trojročná premlčacia doba začína plynúť dňom, keď právo mohlo byť vykonané prvý raz, t.j. keď vznikla navrhovateľovi možnosť podať na jeho základe návrh na začatie konania na súd. V prípade úveru, ako dočasného poskytnutia peňažných prostriedkov, sa účastníci záväzkového vzťahu môžu dohodnúť buď na jednorazovom vrátení požičanej sumy alebo sa plnenie požadovaného dlhu rozdelí na splátky. Ak dlžník plní dlh v splátkach, nezaplatenie jednej alebo viacerých splátok v čase ich splatnosti nespôsobuje bez všetkého splatnosť celého dlhu, pretože každá zo splátok predstavuje samostatný dlh. V tejto súvislosti mal súd preukázané, že prvá splátka úveru bola splatná dňa 10. 10. 2005, každá ďalšia splátka bola splatná mesačne k 10. dňu v mesiaci a konečná splatnosť úveru podľa zmluvy nastala dňa 10. 09. 2010. Posledný deň všeobecnej trojročnej premlčacej doby tak pripadol na deň 10. 09. 2013.

Navrhovateľ si podaným návrhom uplatnil nárok na zaplatenie 13 mesačných splátok splatných počínajúc od 10. 09. 2009 do 10. 09. 2010, každá vo výške 27,58 Eur. Zo spisu vyplýva, že navrhovateľ podal návrh na súde telefaxom dňa 09. 09. 2013 o 15,36h. Podľa ustanovenia § 42 ods. 1 O. s. p. každé podanie na súd, vrátane návrhu na začatie konania, možno urobiť aj formou telefaxového podania, treba ho však doplniť najneskôr do troch dní predložením jeho originálu, pretože na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené, sa neprihliada. Podľa názoru súdu sa jedná o lehotu procesnú a pre jej počítanie, plynutie a zachovanie platia ustanovenia § 55 a § 57 O. s. p.. Potom podľa ustanovenia § 57 ods. 3 O. s. p. je lehota zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť. (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z

26. februára 2008, sp. zn. 2 Cdo 219/2007). Originál návrhu na začatie konania bol súdu doručený dňa 11. 09. 2013, preto mal súd za to, že navrhovateľ doplnil svoje telefaxové podanie najneskôr do troch dní predložením jeho originálu a preto lehota podania jeho návrhu na začatie konania na súde dňa 09. 09. 2013 je zachovaná. Od nasledujúceho dňa po platnosti každej splátky t. j. od 11. dňa v mesiaci začala tak plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba každej splátky. Posledný deň všeobecnej premlčacej doby, v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka, tak pripadol na deň 10. 09. 2013. Súd mal preukázané, že pokiaľ sa týka splátok splatných od 10. 09. 2009 do 10. 08. 2010 spolu vo výške 330,96 Eur (27,58 Eur x 12 splátok) tieto splátky si navrhovateľ na súde uplatnil po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby, preto ich súd považoval za premlčané. Splatnosť prvej takto uplatnenej splátky začala plynúť dňa 11. 09. 2009 a uplynula dňa 10. 09. 2012 a splatnosť dvanástej splátky začala plynúť dňa 11. 08. 2010 a uplynula dňa 10. 08. 2013. Vzhľadom na to, že právo navrhovateľa sa nevykonalo v premlčacej dobe zákonom ustanovenej a súd v zmysle ustanovenia § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. prihliadol z úradnej moci na premlčanie uplatneného nároku, premlčaný nárok nemohol navrhovateľovi priznať.

Nepremľčanou splátkou zostala len jedna splátka vo výške 27,58 Eur, splatná dňa 10. 09. 2010, ktorú si navrhovateľ uplatnil na súde dňa 09. 09. 2013, teda vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, v ktorej časti považoval súd návrh navrhovateľa za dôvodný. Navrhovateľ si uplatnil aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 358,54 Eur od 11. 09. 2010 do zaplatenia podľa § 517 ods. 1, 2 Obč. zákonníka vo výške podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na to, že súd považoval nárok navrhovateľa za dôvodný vo výške 27,58 Eur, priznal navrhovateľovi aj úrok z omeškania zo sumy 27,58 Eur od 11. 09. 2010 t. j. od nasledujúceho dňa po splatnosti tejto splátky. Výška úrokov z omeškania podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, ktorá bola 1 % , preto navrhovateľovi vznikol nárok na úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 27,58 Eur, ktorú mu súd priznal. Vo zvyšku súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

O náhrade trov konania účastníkov súd rozhodol podľa ustanovenia § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p. a to v časti o zastavení konania pre zaplatenie sumy vo výške 1.714,18 Eur istiny uznesením tunajšieho súdu z 25. 03. 2015 č. k. 3C/108/2014-169, pretože súd mal za to, že navrhovateľ zavinil zastavenie konania, nakoľko vzal podaný návrh na začatie konania celkom späť bez uvedenia vážneho dôvodu, preto je povinný nahradiť odporkyni trovy konania v tejto časti. Vo zvyšnej časti súd o náhrade trov konania rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 3 O. s. p., pričom mal za to, že odporkyňa mala neúspech len v pomerne nepatrnej časti (navrhovateľ žaloval pôvodne sumu 2.088,89 Eur istiny s príslušenstvom, súd konania pre zaplatenie sumy vo výške 1.714,18 Eur istiny zastavil a predmetom konania ostala suma vo výške 374,71 Eur istiny s príslušenstvom, z ktorej súd priznal navrhovateľovi len sumu 27,58 Eur s prísl.). Podľa názoru súdu preto odporkyni prináleží plná náhrada trov konania. V spojení s konaním si náhradu trov konania neuplatnila a zo spisu ku dňu vyhlásenia rozsudku jej žiadne trovy konania nevyplývali, preto potom súd odporkyni náhradu trov konania nepriznal. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyni potom tiež prináleží plná náhrada trov konania vzhľadom na to, že v občianskom súdnom konaní má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, na strane ktorého stojí (odporkyňa). V spojení s konaním si uplatnil náhradu trov konania, ktoré mu vznikli s právnym zastúpením advokátom (č.l. 185) vo výške 73,22 a to za 2 úkony právnej služby po 28,22 Eur z tarifnej hodnoty vo výške 374,71 Eur (prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom z 18. 09. 2015, vyjadrenia k návrhu navrhovateľa z 19. 09. 2015) ako aj režijný paušál na rok 2015 a to 2 x 8,39 Eur. Súd považoval trovy konania vedľajšieho účastníka v uplatnenej výške 73,22 Eur za trovy potrebné na účelné bránenie práv odporkyne a v súlade s ustanoveniami § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, 2, § 13a ods. 1 písm. a/, c/, § 15 písm. a/, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Preto potom súd uložil navrhovateľovi povinnosť tieto trovy vedľajšiemu účastníkovi nahradiť v zmysle ustanovenia § 149 ods. 1 O. s. p. na účet jeho advokáta. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní. Toto jeho právo vyplýva z článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany práv odporkyne ako spotrebiteľa a to riadne, podaním z 04. 07. 2014 (č.l. 68) a navrhovateľ pod vplyvom jeho vstupu do konania podaním z 09. 09. 2014 (č.l. 77) zoberal čiastočne späť podaný návrh na začatie konania. Okrem toho vedľajší účastník dňa 23. 09. 2015 doručil súdu písomné vyjadrenie k návrhu na začatie konania, v ktorom sa k veci právne kvalifikovane vyjadril a vzniesol námietku premlčania časti nároku navrhovateľa tak, ako aj

rozhodol súd. Preto súd trovy konania vedľajšieho účastníka, spojení s právnym zastúpením advokátom, považoval za účelne vynaložené na bránenie práv odporkyne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na Okresný súd vo Veľkom Krtíši písomne v 3 vyhotoveniach a rozhoduje o ňom Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).